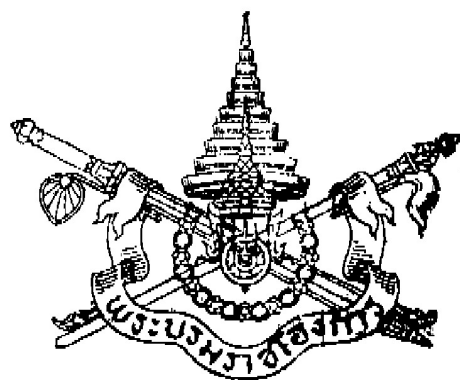

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๕๕๒

พระราชบัญญัติ
ช่วยอาชีพและวิชาชีพ
พุทธศักราช ๒๕๔๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชัย เศวตวัชรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๑๕๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๘๔

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรช่วยอาชีพและ
วิชาชีพของประชาชนชาวไทย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ช่วยอาชีพและวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กำหนดอาชีพและวิชาชีพบางประเภทบาง
ชนิดไว้สำหรับเป็นอาชีพหรือวิชาชีพเฉพาะคนไทย

อาชีพหรือวิชาชีพประเภทใดชนิดใดจะกำหนดให้เป็น
อาชีพหรือวิชาชีพเฉพาะคนไทยเพียงใด ในท้องที่ใด เมื่อ
ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในท้องที่ใดเมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้
อาชีพหรือวิชาชีพใดเป็นอาชีพหรือวิชาชีพเฉพาะคนไทย
ห้ามมิให้บุคคลอื่นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นในท้องที่นั้น

วันที่ ๑ กันยายน ๒๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๑๕๕

ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นอยู่แล้วในวันที่มีพระราชกฤษฎีกา ให้คงทำการประกอบไปได้ภายในระยะเวลาที่พระราชกฤษฎีกาจะได้กำหนดให้

มาตรา ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อสงวนอาชีพและวิชาชีพบางประเภทเป็นอาชีพสงวนเฉพาะประชาชนชาวไทย ในการสงวนอาชีพ และวิชาชีพประเภทใดให้เป็นอาชีพ หรือวิชาชีพเฉพาะคนไทย ในท้องถิ่นใด เมื่อใดนั้น จะได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา.